

ОВА ЈЕ ПЕСМА ПОСВЕЋЕНА ТЕБИ

Заискриш понекад мислима мојим
затрепериш нежно таман да заболи
запитах се онда да ли ја постојим
да би имо'о неко вечно да те воли.

И дођеш тако тек да не даш мира
у снове моје самотне и дуге
обично ноћу кад музика свира
ил' кад су очи тако пуне туге

Прошеташ сама ходницима ума
кроз које нико није смео проћи
стазама мисли скренеш ли са друма
где год закорачиш мени ћеш доћи

Зато те молим не долази више
нити у снове нит' у мисли моје
к'о оне летње ненадане кише
к'о љубави што већ не постоје

А сузе тешке просуте без броја
које ни време не може да брише
оне су, драга, ова песма моја
посвећена теби и никоме више

Веселин Целетовић